

Din tot ce sunt

Dan Lazarescu

Din tot ce sunt voi mai rămâne dor...
Și nici măcar atât.
Arar, o vreme, poate, mă va căuta,
Pe calea lui, vreun gând.

Mă voi ascunde până și din vis.
Nici umbră-n nopțile cu lună n-am să fiu
Când îmi voi umple propriul trup cu prea târziu,
Când focul sângelui din el se va fi stins.

Mă voi scălda în marea veșnicei tăceri
Și gura mea se va preface doar un os
Ce se îndeasă în țărână fără rost
Cu tot cu sărutările de ieri.

.....

Din lut ce-am fost mă voi întoarce lut,
Rugându-mă să mai răsar, arar,
Ici-colo, prin vreo șoaptă, vreun cuvânt.